

~~VI-35~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.

VI-35.

SIGNAT. MDCCCXIII.

Nuptijs
AMPLISSIMI PRV-
DENTISSIMI QVE VIRI DOMINI
 CVNRADI KRICKOVII, INCLYTAE
 Brunsvicensium Reipublicæ Consulis &
 Scholarchæ dignissimi, secun-
 dō Sponsi:

ET
 HONESTISSIMAE LECTISSIMAE
 QVE VIRGINIS MARGARITAE LUCKEN,
 Clarissimi viri Domini IORDANI LUCKEN,
 quondam cœnobij, quod est apud eosdem, S. Crucis
 Præpositi, relictae filia, Sponsæ, VII. Idus Fe-
 bruarij, Anno CIO. IO. XXCVII.
 celebratis Brunsvigæ,
 gratulatur

Schola ibidem Cathariniana.

Anno Salutis CIO. IO. XXCVII.

Napoli
AMPLISSIMI
DENTIS
CIVITATIS
Schedae
C. 1730

NOVITISSIMA
CIVITATIS
Schedae
C. 1730

Schedae
C. 1730

Anno 1730

I pulcrum genus est, & species decus,
Ac laudem repetet, votaꝫ cum prece
Multa, ut numine divo
Fiant omnia prosperè.
Atqui quid gemini fœdere pulcrius
Sexus? egregia quid mage gloria
Dignum est? quæso decet quid
Votis fingere crebrius?

Autor nam D E V S est, jura sacerrima
Sanxit qui thalami, munera Bdellii
Et Phison ubi fundit
Excrefcens onychis pater.
Adjatrix homini condita cum fuit
Adamo à superis, ossiculi viro
Denti surgere costa
Verbum quam Domini jubet.
Confortes hominum progenie tori
Auctent ut genus hoc: prodeat indeꝫ
Integro meditetur
Hymnos pectore qui D E O.
Vniti duo sic jura jugalia
Servantes referant fœdera mysticè,
Queis & jungit amicam
Cœlestis sibi sponso.
Quare gloria, laus, jugiter ac honos
Ius tædæ maneat: Hippocratis fera
Absit vox, Taciane
Hic tu cum Pighio tace.
Ergo sit species laudibus inclyta,
Laudati referunt fœdere quam novo
Sponsi: K R I C K O V I O qua
Sponso fit nova sponso.
Virtutis patriæ hic conscius exprimit
Majorum effigiem: munia consulis
Tractat: quem pietas, &
Ornat quem Themidos decus.

A z

Tutatur

Tutatur vigili dogmata cœlici
Cura juris, & his agmina dedita
Discentum fovet: ipso
Florent præside res Scholæ.
Ejus consiliis publica nititur
Et res, atq; salus, justiciæ sacra
Dictat jussio, quæq;
Rebus suggerit æquitas.
Hæc ditant animum divite copia,
Quæis adsunt foris & dona caduca sed
Fortunæ, bona quæ sic
Illis conveniunt bonis.
Ergo virgo viro ducitur optima,
Soletur vidui tædia quæ tori:
Demta conjuge fata
Vitæ leniat aspera.
Clari nam generis sanguine LVCKIO
Hanc cretam decorat plurima gratia
Virtutis, sequitur quam
Morum grata modestia.
Nomen Margaridos gemmula cui dedit,
Pulcrè quam referet rebus in omnibus:
Gemmæ virginis & quàm
Est suavis meditatio.
Nam cœli generat gemmeus ut liquor
Gemmam: sic thalamo cœlitus & datur
Virgo MARGARIS. ortum
Certè ambæ à superis trahunt.
Ut sedis color est qualis Olympiæ
Hinc tali specie gignitur unio:
Sic virgo genituræ
Vita monstret originem.
Aspersa ut sale scit gemma nitescere:
Sic jactata mali turbine nescia
Virtus virginis est sic
Fata cedere tristibus.

AEgrum

A Egrum cor juvat ut, pellit & unio
Humores oculis: sic quoq; pharmacum
Præbet nupta marito
Sortis rebus in asperis.
Sic est. sic opere hæc arguet omina
Quæ sacri laticis nomine fons dedit:
Est nil pulcrius huic quàm
A Evum ducere consonum.
Ergo nunc ineant fœdera compares
Sacri connubii, quos genus ac honor
Virtutis decorat, fors
Adsit conjugibus comes.
Sors adsit Superùm quæ benedictio
Est, tædas foveat, fœderis autor &
Hujus fautor, & altor
Dio numine Spiritus.
Afflatu foveat pectora conjugum:
Et sancto thalamos lumine cordium
Lustret, sacra duorum
Mentis fiat ut unio.
Adjutet DEVS ut comprecor arduas
Et res consiliis Consulis optimi:
Sacri ritè caloris
Altrix flammula luceat.
Virtus prole domum conjugis augeat
Divo munere, cui regula mens viri
Præsit, consona normæ
Ponit quam sacra jussio.
Autorem timeant ordinis & DEVM
Tædarum, doceant atq; fideliter
Hunc sanctè sobolem, quæ
Vitæ noscat originem.
Has sic fundo preces: hæc mea vota sunt:
Clementer DEVS ô sed precor annue
Votis: Sic tibi voto
Solvam votaq; pectore.
M: HENRICVS ACHEMIUS
Rector Scholæ.

T Latio & Graio conor pede dicere versus
 ὡς γὰρ ἄεθρον εἴ ἀνέρες ἄλλοι ὀπί.
 Tale tuum carmen iussisti Rame Poëta,
 ὄυχ ὑμῖν λογικὸν φῶτα δὴ δὲ ζῶντων

Conjugii sanxit leges ab origine rerum,

ζυμπάντων κίσις ὀβριμόσγος ἔωρ.

Esse sacrum iussit lectum vinclis & in arctis,

ἐν τῇ σαρκὶ μιᾷ ἔμμεν ἄνωγε δύο.

Vt possent vitam concordem ducere in ævum,

καὶ ἄμπαυμα ἔη ἐν ὀδῶσι γλυκῷ.

Sic Hevæ sociam D O M I N U S conjunxit Adamo,

ἢ σὺν ἄκοιᾷ ἐφ ἡματα πολλα ἄγχι.

Quæ multa fecit post illum prole parentem,

ἐνθα γύθ πέλετ ἐν χθονὶ ἀνδρόμοιο.

Extra conjugium non est benedictio, non est

εὐλογίη πρώτη ἢ ἐπὶ συζυγίᾳ.

Res sacra conjugium, præfert mysteria magna

τὸν χάρον εὐσεβέων, τὸν πατρὸς ἡδὲ λόγον.

Sic Ecclesiam Gnato Pater associavit,

ἐν τῷ πνεύματι ἐφ πίσει εὐσεβεί.

Sic caro concurrit cum verbo in Hypostasin unam,

καὶ τε θεάνθρωπος λαόσοθ δὴ ἔφυ.

Quisquis jam violat lecti socialia jura,

οὐ μετέμειν δάνατ εὐσεβέων βροτοῖς.

Non cum cœlicolis unquam commercia habebit,

ἀλλὰ πᾶσιμα μίσι ἐνὶ ἐκείνῳ αἰ.

Ergo Sponse subit thalamum cum virgine casta,

ἢ σε γαμῶντα νόος πάλυ ἔρασε εἴλη.

Ergo Sponsa subit thalamum cum Consule digno,

ὅς σε γαμῶσται πάλυ ἔρασε γαμῶν.

Exige Sponse tuos annos dignissime Consul

σὺν τῇ πῶθικῇ ποτνίᾳ ἡδὲ καλῇ.

Et tu Sponsa virum fac multa prole parentem

τὸτο γὰρ ἐκ κηρὸς λίσσασθαι ἀπὸ οὐρανῶν,

Ducite concordēs vitam per secula multa,

καὶ ἐνὶ συζυγίᾳ χρισθὸν ἔρατε θεόν.

Non homo vitalem nasci dubitavit in auram,

τὸτ' ἀμπαυμ' ἔσση ὕμμιρ ἐρ' ἀλγεῖ ἀπαι.

M: CAROLVS BVMANNVS
Prorector.

A L I O.

Iustitia sæpè solent rebus miscere secundis
Numina; mens, justī, fert ita, justa, DEI.

Illa est læta dies, multa quæ Iaspide ditat
Et quæ jucunda prosperitate beat.

Tristis at est; quam pauperies comitatur iniqua,

Quæq; aufert tristi, singula, sorte, bona.

Illa est læta dies, quæ svari conjugē ditat,

Quæ sit cūm fidei, tūm pietatis amans.

At dura est, tristisq; dies, quæ funere acerbo,

Quam sibi quis Divūm munere, tollit, habet.

Dura igitur fuit illa dies; Sponse optime, Consul

Inclyte, consiliis, & pietate gravis,

Dura (inquam) & tristis; quæ tristi corde videbas,

Dilectam uxorem mortem obiisse tuam.

Nam tecum concors, quæ multos vixerat annos,

Quæq; tibi facta est prole beata domus:

Hanc illa una dies rapuit tristissima, luctus,

Exitit, immensi, fons brevis, hora, tibi.

Hæc autem læta est; te svari conjugē ditans

Quæ sit cūm fidei, tūm pietatis amans.

Hæc lux, te, exhilarare animum, te, reddere mentis

Gaudia, lætitiæ, te dare, signa, jubet.

Nam si tristi obiit carissima funere conjux,

Quæ fuerit veræ religionis amans.

Redditur hæc svari, thalami, tibi, fœdere, conjux,

Quæ sit sincerae religionis amans;

Si

rfus

,

,

5

Sicq̄ obiit; cujus synceri pectoris ignem
In te, syncerum, noveris, inq̄ tuos.
Redditur hæc; cujus synceri pectoris ignem
In te, syncerum, noveris, inq̄ tuos.
Sicq̄ obiit; quæ sæpè piis, tua pectora, dictis
Mulset, curarum quando ea plena forent;
Redditur hæc; quæ sæpè piis, tua pectora, dictis
Mulcebit, quando hæc anxia cura premit.
Sicq̄ obiit; verè cui cura domestica cordi,
Quæq̄ tuæ fuerat fida columna domus;
Redditur hæc; verè cui cura domestica cordi est,
Quæq̄ tuæ esse potest, fida columna, domus.
Sicq̄ obiit; quæ verè omnis virtutis, & omnis
Quæ fidei fuerit, quæ pietatis amans;
Redditur hæc, quæ verè omnis virtutis, & omnis
Quæ fidei, atq̄ omnis sit pietatis amans.
Prospera sic duris rebus miscere verenda
Numina; res variæ, plurima & acta docent.
Ergò agè pone metum, vir præstantissime pone,
Pone age; lætitiæ, da nova signa, novæ.
Iam tuba, jamq̄ sonet Musa optima, jamq̄ resultet
Lætitiæ nostri Consulis ampla domus.
Pone animum tristem; modò tristes exue vultus;
Exue; lætitiæ, da nova signa, novæ.
Quod superest sanctis precibus contendimus omnes,
Vestri, ut sint vobis prospera fata, tori.
Nate DEI, casti qui sancis fœdus amoris,
Protege, quos casto hoc jungis amore tibi.
Fac sint concordæ: magna est CONCORDIA VIRTUS
Fac, quæ turturibus, mens, sit ut, esse solet.
Fac ut & egregios, valeant, educere natos;
Fac ut constanti sint in amore pares.
Fac ut præsentis peragant ita tempora viæ,
Pòst habeant superæ ut regna beata domus.

IOHANNES MAGIRVS
Cantor.

5

A L I O.

Con nubium ordo DEI est, quisquis traducit in illo
 Vitam, præcipui tota colat ordinis hujus
 Mente DEVM auctorem veneretur, ametq; vigentis
 Diues Amaltheæ cornu, benedictio rerum
 Huic aderit Domini cunctarum, & gaudia, quænam?
 Pignora cara noui thalami. Sed quisq; jugales
 Irreuerenter habet tædas, & turpia dictu
 Fundit in has, Dominum dictis incessit amaris,
 Bina jugi unanimis nexu qui corpora jungit.
 Hic cum de limo formasset corpus Adami,
 Eius & ex costa speciosæ virginis ora
 Sumta carne locum complens, nonne ille ligauit
 Ambos? inq; solo Paradisi condidit hortu
 Ipse pudicitia leges? Quicumq; precatur
 Diras coniugii sacris, maledicit & iste
 Aetherii Patris Nato, quem nomine Sponsum
 Pagina sacra vocat toties, qui fluminis undas,
 Lætitiæ promptus dignatus adesse jugali,
 Dulcius in vinum vertit, quàm nobile nectar.
 Nonne, probans casti socialia fœdera lecti,
 Ene sibi curæ, sibi cordi fœdus amoris
 Coniugiale decet? Quisquis sacra vincula lecti
 Legitimi indomitum contemnens carpserit illa
 Infreni lingua. lædit Spirabile Numen,
 Quod thalamos sociat, quod sanctos mentibus ignes
 Aspirat, sexus quod tot præconia dictat
 Fœminei, Veneris condemnans furta nefandæ.
 Quo duce fit thalamus res quàm purissima castus.
 Optimus exigeret cum Sponsus talia secum,
 Sponsus, quem præstans decorat prudentia virtus,
 Spiritus æthereus noua connubialia jungens
 Felices illi primos properauit amores.
 Sed post exuta mortali corpore prima
 Coniuge, non placuit superis neq; tempora visum
 Duceret vt vitæ viduo sine coniuge lecto.

B

Flami-

Flaminis ergo sacri ductu pietate puellam
 Præstantem multis virtutibus, ore venustam,
 Ipse sibi elegit, quæ secum molliter annos
 Expleat innumeros. Ergò pietate fideq̃
 Præstans Sponse, tibi quoniam schola, templa, salusq̃
 Communis patriæ fuerit carissima cordi,
 Te meritò Charites, te carmine ad astra Camcenæ
 Laudibus extollunt. Tibi nos quoq̃ fausta precamur:
 Concordes animos, & multa prole beatum
 Virgine cum tali thalamum, Nelëia Sponso
 Fata tibi, vitæ longissima tempora Sponsæ.

HENRICVS BOBERVS
 Subconrector.

ALIO.

 Οὐνομα συζυγίης ὡς ἄρθως ὡς τε κούῃ ἐσθλῶς
 συγαμίη ἀεμότιθ, ἐνδ' οὐκ ἔστιν ἀδκλομ.
 ὅτ' ὁι συζυγίω ἀπ' ὅτ' ἔσθλῶναι ἔθπου,
 ἔπειτα τ' ἑσθλῶν πρὸς θήλεια ἀρξῶνα, ἢ ἐ
 εἰν' ὁμόλεκτρα, δόμων ἢ κοινὰ μέλατρα ἔχουθ.
 αὐτὸς ἀπ' ζεύγους, κἀλλισα λέγειθ οἶω:
 Διζύγειθ ὡς ἵπποισι πόνομ δ' ζεύγῳ ὀφέλλεθ:
 οὕτω πᾶσι μεν ἀνθρώποις μὲρόπεισι πέλουθ,
 κήδεα λυγρὰ, ἀεὶ ἢ πλεονα ἀρξῶμοισι.
 ὡς καὶ ὑποζυγίω ζώω δύο ἔργα ἀρξῶνθ
 σκληρὰ ἔόντα, εἰὸς ἔσθλῳ πλέσσι μόνουθ:
 οὕτω ἀρτίγαμοι συζεύξινθ ἄλγεια ἔσθλῳ
 πολλὰ μόνουθ φέρουθ. ὡσπρ γὰρ ἑταῖρῳ ἑταίρῳ
 δεινῶρ συμπάχει θυμῶ: ἀνῆρ καὶ ἀρείωρ
 λυγρ' ἀλόχῳ, ἀνδρὸς τ' ἀλοχῳ μωυῖθι ἐπέουθ.
 συγαμίη δ' οὐμ συζυγίης ὄνομ' ἔστι προσῆκομ.
 ὡ ὑψιβρεμέτης θεὸς ἐμῶθ σῶφρονονθ ἀρξομ.

αμφοῖμ.

6
αμφότερ σὺνυχοῖται, δέομαι, καὶ ἀποτροπαέω,
μακρότερον διάγωσιρ ὅπως βίον αἰετ ἀκνέη.

GEORGIUS FLAKIVS
Collega.

ALIO.

Qum te fama mihi praestantem praedicat ortu
Sponse, tuamq̄ regit prudens sapientia mentem,
Nostra tuū thalamum gaudet celebrare Camcena,
Auspiciis in quem venias melioribus opto,

Qualia quàm quondam tibi Fata fuere prioris:
Cum benè compositos à te dissolvit amores
Parca, tibi & rapuit dilectæ conjugis usum.

Numina si vellent, velles CATHARIS tua coniux
Ut tibi, filiolisq̄ tuis foret una superstes,
Vna, Deum monitis, socio quæ favit amori,
Conjugis & domui fulsit, ceu splendet Olympo
Cypridis exuperans jubar astra profunda.

Iam meliore nitet, terris, fulgore, relictis,
Ardua cum æthereæ deducta ad culmina rupis,
Mista choro, superum fruitur cœlestibus oris.

Hac extincta igitur, ne sint sine luce penates,
Atq̄ tuum Fatum melior Fortuna sequatur,
Nunc aliam lucem, vestras quæ illuminet ædes,
Accendas, penetretq̄ suo tua corda calore,
In choream mutans planctum, viduiq̄ repellens
Damna priora tori, & mœrentia pectora mulcens.

MARGARIS hoc faciat, sidus Brunonis in urbe,
Ortum IORDANO patre, LVCKIADVMq̄ columnis,
Matre &, BROITZHEMIA veteri de gente, profecta.
Mille procisq̄ fuit lux optatissima quamvis:
Innuba virgo tamen casti sine labe pudoris
Mansit, & ætatis ver intemerata peregit.

Dum tibi luceret multis ex millibus uni,

B 2

Tutori

Tutori rectè factorum, hosticq; malorum,
Qui CHRISTVM, & vero virtutis amore colentes
Diligis A Ò N I A S Musas, jusq; omne sequentes.
Sic hyemis finita tuæ sint tempora Consul,
Et tibi ridentis redeat jam gratia veris.
Sat flêsti Fatum, ponas suspiria luctus,
Suspires aliam, referat quæ gaudia menti,
Pone modò pullum velamen, cultior exi,
Nam formosa Venus placituro gaudet amictu,
Sæpè tuis oculis speciem quæ opponit amicam,
Invidet & talem, es cui carus, Palladi alumnum.
Sit modus in luctu, viduumq; relinque cubile,
Filiolisq; tuis propriis & consule rebus:
Non benè tu nupta, non nati matre carebunt,
Non custode domus, non res tibi parta labore,
Et virture tua, benè cùm fructumq; decusq;
Conjugii nosti, tibi quod prior attulit uxor
Concordi thalamo, qua lustra es quattuor usus.
Triste tuum Fatum melior Fortuna sequatur,
Et lacrymas plausus, rediit cùm gratia veris,
Aspiratq; tibi mulcente Favonius aura,
Vtq; hortos pictæ violæ, juga fraxinus ornat,
Flos pratium, colles & Pampinus, arva Ceresq;:
Sic florens annis tua M A R G A R I S, una petita
Ex multis aliis, thalamum virtute beabit,
Quæ mores & Abigailis, frontemq; Susannæ,
Et Tanaquilis habet studium, curasq; tenaces.
Triste tuum Fatum melior Fortuna sequatur,
Det lucem domui, lucem virtute marito
M A R G A R I S, & faciat se nomen & omen habere:
Nomen & omen habet: Maneat cognomini & omen,
Diis ita si visum, & melior F O R T V N A sequatur,
Triste tuum Fatum melior Fortuna sequatur.
Quocirca es totus felix carissime Consul,
Quòd redit eximia cum laude penatibus uxor,
Quæ ceu stella nitet facie, quam nocte serena.

Erigone:

Erigone claro candescens lumine, dextra
 Conspicua monstrat multa cum luce videndam,
 Custos fida domus, maternaq; cura tuorum
 Natorum, rebusq; tuis solamen in arctis.
 Nec minus es felix virgo optatissima, Sponso
 Quod frueris tali, celebris qui nomina laudis
 Obtinet, & notæ fidei, vitæq; severæ,
 Curia quemq; virum sapientem experta probavit,
 Et probat, in summo cum lucet honore Senatus.
 Sed quod nunc restat, precor, ut clarissime Sponse
 In thalamum venias Fato meliore secundum,
 Altera sic vivat nupta, ut sit tertia nulla.
 MARGARIS & quoniam planctum, viduiq; repellis
 Damna priora tori, gaudens ex millibus uno,
 Fausta tuis opto socialibus omina tædis,
 Utq; liget vestras Concordia mutua mentes,
 Pax thalamum cingat, tuti sine clade penates,
 Deniq; tranquillos annos, vobisq; beatæ
 Secula det vitæ cœlestis cura parentis.

GEORGIUS RVDE-
 manus Collega.

ALIO.

BOrsan iniqua tibi poterat FORTUNA videri
 Consul, sorte tua tristius esse nihil.
 Cùm, quæ digna fuit longos superesse per annos,
 Cara marita tibi concidit ante diem.
 Cui decus omne fuit, quo splendent agmina matrum,
 Quam pius ornabat relligionis amor.
 Cui nec casta fides, probitas, nec vita pudica,
 Sed sperata tibi vita negata fuit.
 Iacturam verò Sors coniugis ecce prioris,
 Quàm benè compensat? quàm fauet æqua tibi?
 Dum nova Sponsa tuum formosior omnibus una
 In thalamum fato jam meliore venit.

B 3

Quam

Quam pietas ornat, laudataq; gratia morum
 Est quæ præclari sanguine creta patris.
 Quæ, velut exemplum Lucretia casta pudoris,
 A Equat virtutum nobilitate genus.
 Casta pudicitia famam quæ seruat honestam,
 Qua laudata nihil fœmina maius habet.
 MARGARIS hæc dicta est, quæ gemmam nomine signat,
 Instar margaridos quæ mala fata leuet.
 Hæc ceu gemma tuis fulgebit in ædibus uxor,
 Omina nominibus nam quis inesse neget?
 Anxia curarum tua mens vbi fluctuat vndis,
 Hæc tibi curarum dulce leuamen erit.
 Hac recreante, tuum capiet cor mite vigorem,
 Hac capiet vires exhilarante nouas.
 Hac præsentem tuo migrabunt tædia corde,
 Hæc est cui dicas: Tu mihi sola places.
 MARGARIN ecce tibi FORTVNA hanc obtulit, vnde
 Omne cognomen conueniente gerit.
 Maeste novis thalamis clara celeberrime fama
 Consul, Fortunæ munere maeste nouo.
 Sorte potite tua gaude, lætare, triumphæ,
 Lætitia exultent pectoris ima tui.
 Tales SPONSE tibi FORTVNAE grator honores,
 Numinis exorans omnipotentis opem:
 Vt tibi quo cœpit faueat FORTVNA tenore,
 Perturbetq; tuum nulla querela torum.

IOHANNES THEVNIVS
 Collega.

ALIO

8

A L I O.

Grande bonum vir habet donatus coniuge honesta,
Quam decorat virtus aurea, & alma fides.
Nobile Sponsa bonum, quæ ornata est coniuge
honesto,

Gloria vir Sponsæ est, gloria Sponsa viri est.
Infelix ille est, quem cæca pecunia fallit
Sponsæ, nî Pietas adsit, & alma Fides.
At felix ille est, cui prudens contigit uxor,
Cui curæ est Pietas aurea, & alma Fides.
Es felix igitur Consul clarissime tali
Virgine donatus, cui pudor omnis adest.
Quæ suavis suavi te complectetur amore,
Coniugis affectu & fœmina casta colet.
Sit donum hoc felix, optatum è millibus vnum,
Sponsam & amet Sponsus, Sponsa suumq; virum.
Hosq; suo afflatu cœlestis cura Parentis
Sic regat vt crescat prole beata domus.
Tunc quoq; corde faces flagrent in vtroq; tenaces,
Hoc precor ex animo, Sponseq; Sponsa tibi.

IOHANNES KVKERVS
Collega.

A. L. O.

Nobile sponsa bonna, pars ornata est coniuge
Quam decorat virtus aures, & alius fides.
Rari bonum vi habet donatus coniuge bonella
honelle

Gloria vi sponsa est, gloria sponsa vii est.
Felix ille est, quem circa pecunia latit
Sponsa, in parte adit, & alius fides.
At felix ille est, cui prudens coniugis amor
Cui cura est virtus aures, & alius fides.
Felix igitur coniugis clarissime tali
Virgine donatus, cui pudor omnis adit.
Quis iuvis lauri te complectant amore,
Coniugis alia est, & laetitia casti color.
Sic enim hoc felix, optatum e nuptibus vnum
Sponsam & amet sponsus, sponsa laetatur vnum.
Hoc dicitur aliam castis cura paratis
Sic regat ut cretat prole parat donus
Tunc quod corde tacet hinc in vno tenaces
Hoc precor ex animo, sponsus sponsa tibi

IOHANNES KÄRERVS

Collegi

ULB Halle
001 853 031

3

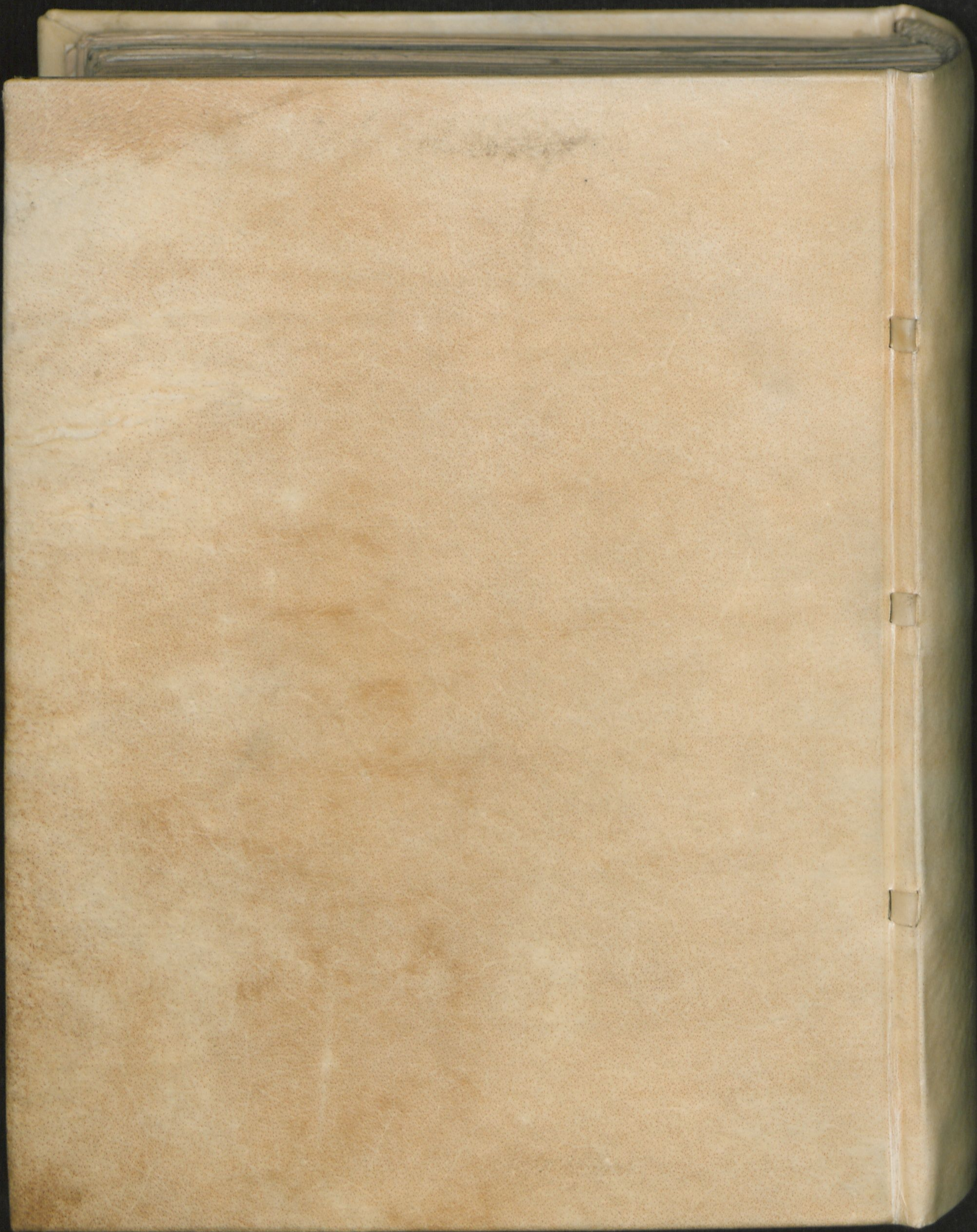

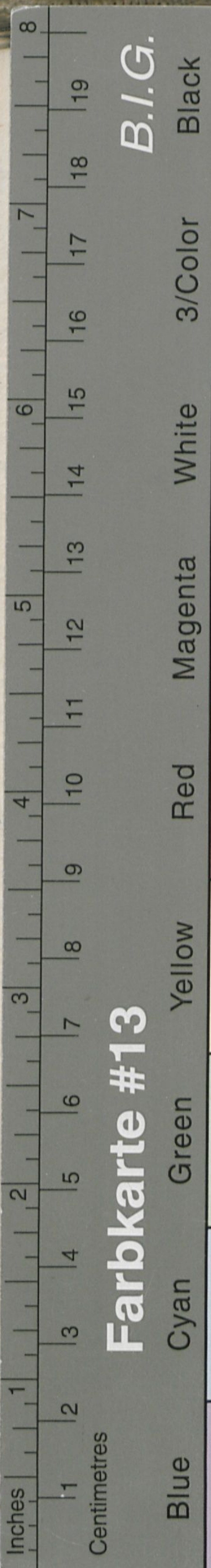
Sb.

Barcode hängt a.
1. angeb. Stück, da 1. Stück nicht i. Bd.

Stk. 6a nicht erf., da
Hand schrift

12a unvollst., nicht
erfaßt

13

Nuptijs
LISSIMI PRV=
MIQVE VIRI DOMINI
KRICKOVII, INCLYTAE
nsium Republicæ Consulis &
larchæ dignissimi, secun-
dò Sponsi:

ET
SSIMAE LECTISSIMAE
NIS MARGARITAE LUCKEN,
Domini IORDANI LUCKEN,
bij, quod est apud eosdem, S. Crucis
reliæ filia, Sponsæ, VII. Idus Fe-
Anno CIO. IO. XXCVII.
celebratis Brunsvigæ,
gratulatur

bidem Cathariniana.

Salutis CIO. IO. XXCVII.

100

